

של א"א הם רחמים **בְּגִין דְּמֵאן דְּאֶחֶיד דְּיִקְנָא דְּמִלְכָּא, וְאוֹקִיר לִיה בְּיִקְירוּ עֲלָאָה** לפי שמי שמחזיק ומשיג את סודות דיקנא דז"א ומכבד אותו בכבוד עליון, וזה ע"י שמתפלל ועושה יחודים וממשיך לדיקנא דז"א הארה מדיקנא דא"א, **כָּל מַה דְּבַעֵי מִן מִלְכָּא. מִלְכָּא עֶבֶד בְּגִינֵיהּ** כל מה שיבקש האדם הוזה מן המלך, המלך יעשה בשבילו, כי המלך מבטל רצונו מפני רצון הצדיק, כלומר אע"פ שבאותו זמן דוד המלך לא כיוון להמשיך הארה מדיקנא דא"א לדיקנא דז"א, כי היה צריך לדינים להכות שונאיו, עם כל זה המלך עשה כך והמשיך הארות מא"א לז"א, כיון שדוד המלך בדרך כלל עושה את הסדר הזה. **מָאִי טַעְמָא דְּיִקְנָא, וְלָא גּוֹפָא. אֵלָא גּוֹפָא אָזִיל בְּתַר דְּיִקְנָא, וְדִיקְנָא לָא אָזִיל בְּתַר גּוֹפָא** ומה הטעם שאמר מי שאוחז בדיקנא דז"א ולא אמר בגוף דז"א, והרי הגוף יותר חשוב שיש בו מוחין ואורות וכלים, כלומר מדוע אוחז כל הגדולה בזקן ולא בגוף, ומתריך, אלא הגוף הולך אחר הזקן, כי המוחין שבגוף הם בחינת אור פנימי, אבל האורות שבזקן הם בחינת אור מקיף, ואור המקיף כופה את האור הפנימי לילך אחריו, אבל הזקן לא הולך אחר הגוף כי הגוף אור פנימי. (דְּדִיקְנָא אִיהוּ עֵיקְרָא דְּכָל גּוֹפָא, וְכָל הַדּוֹרָא דְּגּוֹפָא בְּתַר דִּיקְנָא אָזִיל, וְכָלָא בְּדִיקְנָא תְּלִיא).

וּבְתַרֵּי גְוֹנֵי אֲתִי הֵאִי חֲשַׁבְנָא, חַד כְּדִקְאֲמַרְן ובשני אופנים מגיעים לזה החשבון של הט' תיקוני דיקנא שרמוזים בפסוקים מן המיצר, האחד זה שאמרנו לעיל. **תְּרִינִי: הַאֲפֹן הַשְּׁנִי מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, חַד תִּיקוֹן ראשון. עָנְנִי בַּמֶּרְחָב יְהוָה, תְּרִי תִיקוֹן שְׁנִי. ה' לִי לֹא אִירָא,**

תִּלְתֵּי תִיקוֹן שְׁלִישִׁי. מִהַ יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, אַרְבַּע תִּיקוֹן רְבִיעִי. ה' לִי בְּעוֹזִרִי, חֲמִשָּׁה תִיקוֹן חֲמִישִׁי. וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשׁוֹנְאֵי, שִׁיתָא תִיקוֹן שְׁשִׁי, מִשְׁא"כ בְּאֹפֶן הָרָאוֹן זֶה לֹא נִחְשָׁב לְתִיקוֹן, וְהֵאֲנַחְתָּא לֹא חִילְקָה אוֹתוֹ לְשָׁנִים. טוֹב לְחֶסֶת בְּה', שְׁבַע תִּיקוֹן שְׁבִיעִי. מִבְּטוֹחַ בְּאָדָם, תְּמַנִּיא תִיקוֹן שְׁמִינִי. טוֹב לְחֶסֶת בֵּי מִבְּטוֹחַ בְּנִדְבִים, תְּשַׁע תִּיקוֹן תְּשִׁיעִי וְלֹא מִחֲשִׁיב כֵּאֵן בְּאֹפֶן הַשְּׁנַי נְדִיבִים לְתִיקוֹן בְּפִנֵי עֲצֻמוֹ כְּמוֹ בְּאֹפֶן הָרָאוֹן. (ס"א טוֹב לְחֶסֶת בְּה' מִבְּטוֹחַ בְּאָדָם ז'. טוֹב לְחֶסֶת בְּה' ח'. מִבְּטוֹחַ בְּנִדְבִים ט').

מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי י"ה, מָאֵי קָא מִיִּרִי וְשׁוֹאֵל, מַה שְׁאֵמֵר דּוּד הַמֶּלֶךְ מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי י"ה בְּמַה מְדוּבֵר אִם מְדוּבֵר שְׁקוּרָא לְה' מִצְרָה שְׁנִמְצָא בְּה', הִיָּה צְרִיךְ לֹמֵר קָרָאתִי מִצְרָה לִי כְּמוֹ שְׁאֵמֵר יוֹנָה הַנְּבִיא, אֵלָא דּוּד, כֹּל מַה דְּאָמַר הַכָּא, עַל תְּקוּנָא דְּדִיקְנָא דָּא קָאֵמֵר אֵלָא דּוּד לֹא דִיבֵר כֻּלָּל עַל הַצְרָה שֶׁהוּא נִמְצָא בְּה', אֵלָא עַל תִּיקוּנֵי דִיקְנָא דו"א אֵמֵר פְּסוּקִים אֵלוֹ, וּמִפְרָשׁ וְהוֹלֵךְ. (רְבִי יְהוּדָה אָמַר) מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי י"ה, מֵאֲתֵר דְּשָׂאֲרֵי דִיקְנָא לְאֲתַפְּשֻׁטָא הַפְּסוּק מִן הַמִּצַּר רֹמְזוֹ עַל הַמְקוֹם שְׁבוּ מִתְחִיל הַתִּיקוֹן הָרָאוֹן דְּדִיקְנָא דו"א לְהַתְּפַשֵּׁט, וְשֵׁם מִתְּגַלָּה י"ה וְהוּא מְקוֹם צֶר, לְכֵן אֵמֵר מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי י"ה, קָרָאתִי לְשֵׁם י"ה, דְּהוּא אֲתֵר דְּחִיק, מִקְּמֵי פְתַחָא דְּאוּדְנִין מֵעִילָא, תַּחֲתוֹת שְׁעָרֵי דְּרִישָׁא שְׁהוּא מְקוֹם צֶר וְדְחוּק, שְׁמִתְחִיל לְפָנֵי פְתַחֵי הָאוּזִינִים, וּמִתְחִיל מִלְּמַעְלָה מִתַּחַת שְׁעֵרוֹת הָרָאוֹן. וּבְגִין כֵּן אָמַר י"ה י"ה י"ה תִּירֵי זְמַנִּי וּמִפְנֵי שֶׁהַמְקוֹם הוּא דְחוּק, אֵמֵר שֵׁם י"ה שְׁהוּא

חצי השם ולא שם שלם, וכן מפני שתיקון זה נחלק לשני צדדי הפנים, אמר י"ה י"ה שתי פעמים.

וַבֶּתֶר (ס"א ובגאָתר) **דְּאַתְפֶּשֶׁט דְּיִקְנָא, וְנַחֲת מְאוּדְנוּי,**
וְשִׂאֲרֵי לְאַתְפֶּשֶׁט ולאחר שראה דוד שהתפשטה הדיקנא דו"א

וירד מאצל האזנים, והתחיל להתפשט ולהתרחב, שהוא מקום עובי הזקן של התיקון הששי,
אָמַר יי לִי לֹא אִירָא, דְּהוּא אַתָּר דְּלֹא דְחִיק (ס"א דחיל) אמר
ה' לי לא אירא, והזכיר שם שלם שהוא מקום שאינו דחוק וצר **וְכָל הָאֵי אֲצִטְרִיךְ**
וְכוּי, (אדם אתקרי ועל אתפשטותא האי אצטריך) **דְּדוּד לְאַכְנַע תְּחוּתִיה**
מְלָכִין וְעַמִּין, בְּגִין יְקָרָא דְּדִיקְנָא דָא ואת כל אלו התיקונים היה
צריך דוד המלך, כדי להכניע תחתיו את המלכים והעמים, וזה נעשה על ידי הכבוד הגדול
של הזקן.

וְתֵאנָא בְּעֲנִיעוּתָא דְּסַפְרָא ולמדנו בספר המוצנע, **פֶּל מָאן דְּחָמֵי**
בְּחַלְמִיה, דְּדִיקְנָא דְּבַר נֶשׁ עֲלָאָה אַחִיד בִּידִיה,
אוּ דְּאוּשִׁיט יְדִיה לִיה כל מי שראה בחלומו, שאוחז בידו זקן של אדם גדול
ונעלה, דהיינו זקן של אדם נכבד חכם או עשיר או בעל מעשים טובים, וכל שכן זקן של
מלך או שר, או שרואה שלא אוחז ממש בזקנו אלא רק הושיט ידו כנגד זקנו. **יְנַדַּע**
דְּשָׁלִים הוּא עִם עֲלָאֵי ידע אותו אדם שהוא שלם בשלימות עם העליונים,
שזה מורה שהוא נאחז באורות הגדולים של הזקן, המכניע מלכים ועמים שלמים,
וְאַרְמִיה תְּחוּתִיה אֵינוֹן דְּמַצְעָרִין לִיה ומשליך ומכניע תחתיו כל
הלימוד היומי

אותם המצערים אותו, וסוד הענין כי התגלות החמש גבורות היא בחמש אצבעות הידים, וכאשר פושט ידו כנגד הדיקנא ממתק הגבורות בי"ג תיקוני דיקנא. **תַּאנַּא, מְתִתְקִין** **דִּיקְנַא עֲלָאָה בְּתִשְׁעָה תִּקּוּנֵין** למדנו, שנתקן הזקן העליון בתשעה תיקונים, **וְהוּא דִּיקְנַא דְזַעִיר אֲפִין, בְּתִשְׁעָה תִּקּוּנֵין מְתִתְקִין** והוא הזקן של פרצוף ז"א, המִתְתִּקֵּן בתשעה תיקונים אלו.

חוזר לבאר רשב"י את הט' תיקוני דיקנא דז"א בפרטות, ויגלה סודות שעד עתה לא נתגלו

התיקון הראשון דדיקנא דז"א הנקרא ארך

תִּקּוּנַא (דף ק"מ ע"א) **קְדָמָאָה. מְתִתְקִין שְׁעָרָא מֵעִילָא, וְנִפְיָק** **מְקַמֵּי פְתַחָא דְאוּדְנֵין, מְתַחֲוֵת קוּצֵי דְתִלְיִין עַל**

אוּדְנֵין התיקון הראשון מתקנות ומסדרות שערות הזקן דז"א מלמעלה, ויוצאות מלפני פתח האזנים, מתחת קוצי שערות הראש התלויים ומשתלשלים עד האזנים, **וְנִתְּתִין**

שְׁעָרֵי, נִימִין עַל נִימִין, עַד רִישָׁא דְפּוּמָא ויורדות השערות שבתיקון הזה, שערות על שערות מסודרות יפה, עד כנגד ראש הפה שהוא כנגד מקום הגבוה

של האודם שבשפה העליונה. **תַּאנַּא, כָּל אֵלִין נִימִין דְּבִדִּיקְנַא,**

תִּקְיִפִּין יִתִּיר מִכָּל נִימִין דְּקוּצִין דְּשְׁעָרֵי דְרִישָׁא למדנו, כי כל אלו השערות של הזקן דז"א, קשות ותקיפות יותר מכל הנימין והשערות של אגודות שער

הראש, ודע כי נימין הן שערות יחידות, וקוצים הן קבוצות אגודות של שערות, כי כל קוץ וקוץ יש בו ת"י נימין כמנין קדוש, **וְשְׁעָרֵי דְרִישָׁא אֲרִיכִין** (וכפ"ז), **וְהֵנִי**

הלימוד היומי